

תפ"ח 45702/02/15 - מדינת ישראל נגד מחרוך חמזה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 45702-02-15 מדינת ישראל נ' מחרוך (עוצר) 20 יולי 2015

לפני כב' השופטת שרה דוטן - אב"ד

כב' השופט מרדכי לוי

כב' השופט ירון לוי

המואשמה:

מדינת ישראל
עו"כ עוז רותי שבית
פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד

הנאשם:

מחרוך חמזה (עוצר)
עו"כ עוז לאה צמל

汇报 דין

השופט ירון לוי:

פתח דבר

1. בלב הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית, גמלה כוונה לבצע פגוע בשטח מדינת ישראל, במטרה לפגוע בישראל, בתקווה שבסוף האירוע, ימות ויזכה למעמד "شهيد".

לצורך זה, ביום 21.01.2015 הגיע הנאשם, בשעת בוקר מוקדמת, כשהוא מצויד בסכין וմברג, למרכז העיר תל אביב-יפו. הנאשם עלה לאוטובוס עמוס נוסעים ובמהלך הנסיעה, ذكر, באמצעות סכין, תחילת את הנהג, ובהמשך, תשעה נוסעים נוספים. בשלב מסוים, עצר הנהג את האוטובוס ופתח את הדלתות. הנוסעים נמלטו. אף הנאשם, ירד מהאוטובוס ותוך כדי מנוסתו, המשיך במעשי האכזריים ודקר אחד מנוסעות האוטובוס, שכבר נזכרה על ידו קודם לכן, וועברת אורח נוספת. בסופה של דבר, נעצר הנאשם, לאחר שנורה על ידי כוחות הביטחון.

כתוצאה ממשי הנאשם, נפצעו 11 אנשים בדרגות חומרה שונות, ונזקקו כולם לטיפול רפואי.

2. הנאשם הורשע, על יסוד הودאותו, לאחר שוחרר בו מכפирתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבורות הבאות:

- (א) ניסיון רצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "**החוק**").
- (ב) חבלה בכונה מחייבת (ריבוי מקרים), לפי סעיף 329(א)(1) לחוק.
- (ג) שהיה בלתי חוקית, לפי סעיף 12(1) לחוק הכנסתה לישראל, התשי"ב-1952.

3. ואלה העובדות בהן הודה והורשע הנאשם:

- (א) הנאשם, תושב טול כרם ואינו לו היתר כניסה /או שהיה בישראל.
- (ב) בתקופה שלאחר מבצע "צוק איתן", בחודש אוגוסט האחרון (להלן: "**התקופה**"), גמלה בלבו של הנאשם, כוונה לבצע פיגוע בשטח מדינת ישראל ולפגוע בישראלים (להלן: "**הפיגוע**"), בתקופה שבמסופו של דבר יומת ויזכה למעמד "שהיד".
- (ג) במהלך התקופה, ועל מנת לנשות ולהוציא כוונתו לפועל, פנה הנאשם לאחדים מחבריו הקרובים והציג להם להקים מעין חוליה צבאית שתכליתה ביצוע פיגועים כנגד ישראל. בנוסף, שקל הנאשם לבצע את הפיגוע בירושלים או באחד מהמחסומים בכניסה לישראל, אך בסופו של דבר, החליט שאזרחים אלו מאובטחים ברמה גבוהה ויקשו עליו להשלים את משימתו. לפיכך, החליט הנאשם לבצע את הפיגוע באמצעות סכין, שנitin להסתירה בקהלות, בתל-אביב.

מספר ימים עבר ליום 21.01.2015, פנה הנאשם לחבריו ויידע אותם על כוונתו לבצע פיגוע דקירה בשטח מדינת ישראל. הנאשם הציע לחבריו להשתתף עימם ביצוע הפיגוע.

ביום 18.01.2015, או בסמוך לכך, החליט הנאשם למש את כוונותיו באופן עצמאי. הנאשם פנה וביקש מאביו 300 ₪. בהמשך, פנה הנאשם לבן דודו וקיבל ממנו מספר טלפון של אדם שישיע בהברחתו לתוך שטחי מדינת ישראל. עם קבלת מספר הטלפון, יצר הנאשם קשר עם אותו אחר וזה הורה לו, בתמורה לתשלום של 250 ₪, להגיע ביום 21.01.2015 בשעה 00:00 לטול כרם.

ביום 20.01.2015 בשעות הערב, קנה הנאשם סכין בוחנות כל' בית בטול כרם. בנוסף, הצדיד הנאשם בambil, אותו הסליק במכנסיו.

(ד) ביום 21.01.2015 סמוך לשעה 00:03, הגיע הנאשם לטול כרם כשהוא מצויד בסכין ובambil. הנאשםפגש את الآخر שהסייעו למיחסום חוותה. בשלב זה, עלה הנאשם לרכב שהוביל אותו, ואחרים

נוספים, עד שהגיע סמוך לשעה 00:07, לרחוב הגליל באזורי התחנה המרכזית הישנה בתל אביב.

(ה) בשלב זה, עמד הנאשם בתחנת האוטובוס ברחוב הגליל, משהגי אוטובוס מס' 40 של חברת דן, גמלאה בלביו של הנאשם למשח את כוונתו ולבצע פגוע דקירה באוטובוס עמוס נוסעים. לשם מימוש כוונתו זו, עלה הנאשם לאוטובוס, שילם להרצל ביתון (להלן: "הנהג") והתיישב במושב הסמוך לנаг.

(ו) לאחר מספר דקירות המתנה, קם הנאשם, שלף את הסכין, ניגש לנаг וזכיר אותו מספר דקירות בבית החזה, מתוך כוונה לגרום למוות.

(ז) לאחר מכן הסתובב הנאשם, בעוד האוטובוס ממשיך בנסיעתו, צעד לאורח האוטובוס וזכיר תשעה מנוגעיו, מתוך כוונה לגרום להם לחבלות חמורות.

(ח) בשלב מסוים, הצליח הנאג לבלם, לעזר ולפתח את דלתות האוטובוס. כתוצאה מהעצירה הפתאומית, איבד הנאשם את שווי משקלו ונפל. הנוסעים ניצלו עובדה זו ונמלטו מהדלתות הפתוחות.

(ט) הנאשם ירד אף הוא מהאוטובוס והחל לירוץ לכיוון רחוב יצחק שדה. במהלך מנוסתו הבחן הנאשם בל.א., אחת מנושאות האוטובוס שנדקירה על ידו, קודם לכן, נמלטה מהמקום. הנאשם שב ותקף את ל.א. על ידי קר שדקר אותה בגין באמצעות הסכין, מתוך כוונה לגרום לה לחבלות חמורות.

(י) הנאשם המשיך בבריחתו, לכיוון רחוב המסגר, שכוחות משטרת דולקים אחריו. משהבחן הנאשם בעוברת אורח שצעדה ברחוב, תקף אותה, בכוונה לגרום לה לחבלות חמורות, ذكر אותה בחלק האחורי של צווארה, והשליך את הסכין.

(יא) הנאשם המשיך במנוסתו, כששוטרים ומספר סוהרי שב"ס Dolkim אחריו. השוטרים ירו באוויר מספר יריות נוספת. בשלב מסוים, נכנס הנאשם לסמלה הסמוכה. בשלב זה, ירו השוטרים מספר יריות לכיוון רגלי הנאשם, שכתוצאה מהן הנאשם נפצע, נפל, ונעצר על ידי כוחות המשטרה.

(יב) כתוצאה מעשי הנאשם, נפצעו 11 אנשים, בדרגות חומרה שונות ונזקקו כולם לטיפול רפואי, שמתעניין צנעת הפרט, לא יפורטו.

הסדר הטיעון וטענות הצדדים

4. ב"כ הצדדים עתרו במשותף לכבד את הסדר הטיעון ולהשיט על הנאשם 28 שנות מאסר. ב"כ המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם אף מאסר מוותנה.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד שביט, הצהירה כי נפגעי העבירה מודעים להסדר ולא הבינו התנגדות לתוכנו. ב"כ המאשימה הסבירה היעדר רכיב פיזי, בעונש המוסכם במסגרת ההסדר, בפיזי נפגעי העבירה על ידי המדינה, וכי

אם יושת על הנאשם פיצוי, תשלומו יפול, בכל מקרה, על בני משפטו, שאין כל אינדיקציה שעודדו או ידעו על כוונות הנאשם.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם, במקרה דן, המהווה "איורע אחד", נע בין 25 ל-33 שנות מאסר.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד צמל, הדגישה בטיעונה את הودאותו המיידית של הנאשם, שיתוף הפעולה עם המשטרה, גילו הצער, עברו הנקוי, היעדר השתיקות לארגון בלתי חוקי ולעובדה שבמהלך האירוע, נורה ברגלו, אושפז ואף היה מרופט לכיסא גלגליים.

7. בדברו האחרון, סיפר הנאשם כי ביצע את המעשים כתגובה לחווית שחווה, ובכללן מות חבריו, וכי עלה לאוטובוס באופן ספונטני, מבל' לבדוק את מספר הנוסעים או את גילם.

דין והכרעה

8. הלהקה היא כי קיומו של הסדר טיעון אינו מבטל את תחולת הוראות תיקון 113 לחוק. על בית המשפט לבחון את הסדר הטיעון, על פי אמות המידה המקובלות, בראוי נסיבות המקירה ונסיבות האישיות של הנאשם, וזאת, לצד הכלל המצמצם את התערבות בית המשפט בהסדרי טיעון (ראו: ע"פ 14/2014 **זהר שחר נ' מדינת ישראל** ((17.05.2015)).

איורע אחד

9. בעניינו, אין חולק כי מדובר ב"איורע אחד", בין היתר, לאור "הקשר ההדוק" בין המעשים השונים ורכף התרחשותם, בפרק זמן מוגבל (ראו: ע"פ 13/2014 **נ'aber נ' מדינת ישראל** (29.10.2014) וגם ע"פ 14/2014 **עיסא נ' מדינת ישראל** (24.06.2015)).

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

10. במעשי פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של קדושת החיים, שלמות הגוף, שלמות הנפש, הסדר הציבורי וריבונותה של מדינת ישראל.

בעניין דומה,קבע בית המשפט העליון (כב' השופטת ע. ארבל) כי: "**על בית משפט של מדינה להרים קולו בנאון ולהשמיע דבריו כלפי אלו הבאים עליה לכלותה וככלפי אלו הרוצחים לפגוע בחילילים או באזרחים תמים עוברי דרך כשלחת אידיאולוגי מוקן בלבם והרג או פגעה מתוכננים הם מטרתם, ולהציג רף עונשה ברור שישמש כגורם מרתק, הן למערעריהם עצםם, הן לאלו החוככים בדעתם לנקיוט באותו הדרך. בעניינים אלה יש להקפיד בקללה כבמורה ולא להקל ראש גם כאשר הפגיעה המתוכננת לא הושגה בדרך נס"** (ע"פ 1456/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.07.2007), פסקה 6).

11. העבירות בהן הורשע הנאשם, מחייבות עונשה מחמירה שיהא בה כדי להעביר מסר עוני חד ממשמי, נזקם ומרתייע, לפיו כל מי שנוטל חלק בעבירות אלה ימצא את עצמו מאחוריו סורג ובריח, לתקופה ארוכה.

הלכה היא כי בעבירות המבוצעות על רקע אידיאולוגי-לאומי עונשה אחרים מפני שיקול ההרתעה (ראו: ע"פ 3057/13 מדינת ישראל נ' פלוני (02.07.2013), ע"פ 1163/07 ابو ח'דר נ' מדינת ישראל (29.03.2007) וע"פ 9201/06 פלוני נ' מדינת ישראל (06.03.2007)).

בהקשר דומה, קבע בית המשפט העליון (כב' השופט פרוקצ'יה), כי: "מעשי טרור המכוננים לפגוע בחוי ישראלים - חילים או אזרחים - מחייבת עונשה מחמירה במיוחד, אשר תפמייע את מסר הגמול וההרעה כלפי כל מי שמעורב בפעולות בלתי חוקית המסכנת חיים... בסוג זה של עבירות הנسبות האישיות של הנאשם מתגמדות משקלן לנוכח חומרת המעשים והסיכון הטמון בהם, למען יידע כל גורם עווין למدينة ולתושביה כי הוא צפוי לעונש חמוץ ביותר אם ימצא מעורב בפעולות טרור שנעודו לפגוע בביטחון אזרחי ישראל, ולקטול חיים" (ע"פ 9349/07 איסמעיל חAMD נ' מדינת ישראל (23.06.2008), פסקה 6).

12. עצמת פגיעת הנאשם בערכיהם המוגנים, גבוהה. הנאשם פגע במספר רב של אזרחים, נוסעים אוטובוס והולכי רגל, חפים מפשע, שכל חטא, התמצאה בך, שדריכם נפגעה, שלא בטובתם, בדרכו של הנאשם. מידת הפגיעה בערכים מתעצמת נוכח פוטנציאלי הנזק הרוב הטמון בעשייה הנ抬起头, חומרת הפציעות והתועזה הניתרת ביצוע העבירות, בטבורה של עיר.

נסיבות הקשורות ביצוע העבירות

13. לחומרת הנאשם יש לזקוף את שלבי התכנון שקדמו לעבירות (כמפורט בהרחבה לעיל) ; ניסיונות הנאשם לגייס שותפים לתוכנויות השפלות ; התמשות התכנון המקדים, משך כ-5 חודשים ; ה策ידות הנאשם בנשך קר; אופן "שם" תוכניתו הדזונית של הנאשם: תקיפתו תקופה של נג האוטובוס ולאחר מכן תקיפת הנוסעים, בהיותם "כלואים" באוטובוס, ללא אפשרות הימלטות כל עוד דלתות האוטובוס סגורות. אך בשל התושייה יצאת הדופן שילה נהג האוטובוס - שלמרות פציעתו, הצליח לגרום לנפילת הנאשם ובכך אפשר הימלטות הנוסעים מהאוטובוסים - ובהמשך התערבות כוחות הביטחון, נמנעו נזקים קשים יותר בנפש, בהיקף הנפגעים וחומרת הפציעות.

היעדר תוצאות קשות אלה, אין לזקוף לזכות הנאשם.

14. אין צורך בדמיון מפותח כדי לתאר את עצמת האימה והפחד שהרגם הנאשם לנוסעי האוטובוס עת דקרם, בהתקפת "אמוק", בזה אחר זה, בתוך החיל הסגור של אוטובוס, נהוג בידי נהג פצוע, ללא אפשרות ממשית להתגונן או להימלט.

15. האכזריות המאפיינת את התנהגות הנאשם ואת הקטל והחבלה חסרות האבחנה שביקש לבצע, בולתת במיוחד בדיקיתה החוזרת של אחת מנוסעות האוטובוס, לאחר שכבר נסה ממנו.

16. עוד אין להתעלם מהפגיעה הקשה בשגרת חייהם של רבים, כתוצאה מעשי הנאשם, בלב העיר, בבוקרו של יום העבודה ומהאייה שנגרמה לרבים, בשל כך.

מדיניות הענישה הנוגנת

17. למרבית ה策, העבירות בהן הורשע הנאשם אינן בבחינת חייזן נדיר בארץ. מבחינת הענישה הנוגנת עולה כי במקרים דומים הושתו על נאים עונשים קרובים לעונש המוצע במסגרת הסדר. כך, לאחרונה, בתפ"ח 42482-03-15 **מדינת ישראל נ' סלאימה** (12.07.2015), נגזו במסגרת הסדר טיעון "סגור", 25 שנות מאסר בפועל, לצד פיצויים בסכום כולל של 260,000 ₪ לנפגעי העבירה, על נאשם שביצע "פיגוע דרישת" בתחנת הרכבת הקלת בירושלים, במהלךו נפגעו ארבע שוטרות ואזרח. בתפ"ח 36768-12-12 **מדינת ישראל נ' מפארגה** (10.03.2014) (להלן: "פ"ד מפארגה"), השית בית המשפט-באמצו את הרף העליון של הסדר טיעון "על דרך הטווחים" - 25 שנות מאסר על נאשם שהפעיל מטען חבלה באוטובוס במהלך מבצע 'עמוד ענן', וכתוואה מכך נפגעו כ-24 עוברי אורח.

בתיק צבאי 4596/12 (יהודה) **התביעה הצבאית נ' אחמד צאלח אחמד מוסא** (25.03.2015), נדון נאשם, שיצר את מטען החבלה שהפעיל הנאשם בפ"ד מפארגה, וגייס אותו לפעולה, ל-27 שנות מאסר בפועל, במסגרת הסדר טיעון "סגור".

בתפ"ח 42730-03-14 **מדינת ישראל נ' עויסאת** (06.05.2015), נגזו 30 שנות מאסר בפועל, על נאשם שהלם בגרזן בראשו של עובר אורח בן 70, וחתר צינורות גז ב-9 בנייני מגורים בירושלים, על מנת להביא לקריסתם.

מתחם העונש ההולם

18. לאור כל האמור לעיל, בשים לב לערכים החברתיים המוגנים ולעוצמת הפגיעה בהם, תוך מתן משקל למכלול נסיבות האירוע, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוגנת,AMLIZ' לחברי לקבוע כי מתחם הענישה בענייננו נע בין 25 ל-30 שנות מאסר בפועל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

19. מطبع הדברים ועל פי ההלכה, בסוג זה של עבירות מתגמד משקל נסיבותו האישיות של הנאשם, ובכללן, עברו הנקוי, גילו ה策, הודאותו והעובדה שלא פעל במסגרת ארגון בלתי חוקי.

לא ניתן להתעלם מאי הבעת החרצה של הנאשם על מעשיו ומהיעדר אמפתיה כלפי הנפגעים.

סיכום

20. מעשי הנאשם, שכונו לפגעה בחפים מפשע, מثار מניע לאומני, נפשיים, מקומיים וראויים לעונשה חמירה.

חשיבות חומרת העונשה מקבלת דגש מיוחד בנסיבות הkonkretiot של האירוע, לאור התנהגות הנאשם, במהלך.

למרות הودאת הנאשם כי גמלה בלבו החלטה לפגוע בישראל חפים מפשע, מثار כוונה למות כהיא, הרי שבמהלך האירוע, ככל הנראה, נותרה בלב הנאשם רק הכוונה הנפשעת לפגוע בח'י חפים מפשע.

בזמן אמת, גבר אצל הנאשם הרצון האנושי הבסיסי - המשותף לכל בני האדם באשר הם, ללא הבדל דת, מין, גזע או לאומי - לחיים, ומשום כך, ניסה להימלט.

חויניות ההגנה על ערך קדושת החיים, המגלה את הרצון האנושי הבסיסי בח'ים, והצורך של חברה חפצת חיים, להגן על עצמה, מפני הנאשם ודומו, הם העומדים, בסופו של דבר, בסוד הצורך בעונשה חמירה, של מי שմבקש לפגוע בעורך זה, שבשלудיו אין.

21. לאור האמור, סבורני כי ההסדר סביר ו邏輯י את העונש הראווי לנאשם, ולפיכך אמלץ לחבריי לכבד את ההסדר ולגוזר על הנאשם 28 שנות מאסר לריצו בפועל, לצד מאסר מותנה.

ירון לוי, שופט

השופטת שרה דותן - אב"ד:

אני מסכימה.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

השופט מרדכי לוי: אני מסכימים.

מרדכי לוי, שופט

סוף דבר

לאור כל האמור, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 28 שנות מאסר לריצו בפועל, שמניין מיום מעצרו, 21.01.2015.

(ב) 24 חודשים מאסר מותנים למשך שלוש שנים, מיום שחרורו ממאסר, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירה נגד המדינה או כל עבירה אלימות, מסווג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מיום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הצדדים.

מרדכי לוי, שופט

ירון לוי, שופט

שרה דותן, שופטת

אב"ד